

Lieta T-198/03

Bank Austria Creditanstalt AG

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Konkurence — Administratīvais process — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums un uzlikti naudas sodi, publicēšana — Kredīta un debeta likmju noteikšana no Austrijas banku puses ("Lombard klubs") — Lūguma izlaist noteiktas teksta daļas noraidījums

Pirmās instances tiesas spriedums (otrā palāta) 2006. gada 30. maijā II - 1439

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Akti, par kuriem var celt prasību — Jēdziens — Akti ar juridiski saistošu iedarbību*
(EKL 230. panta ceturtā daļa; Padomes Regula Nr. 17; Komisijas Lēmuma 2001/462 9. panta trešā daļa)

2. *Konkurence — Administratīvais process — Informācija, ko Komisija ieguvusi, piemērojot Regulu Nr. 17 — Dienesta noslēpums*
(EKL 287. pants; Padomes Regulas Nr. 17 19. panta 2. punkts un 20. panta 2. punkts)
3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Interese celt prasību*
(EKL 230. panta ceturrtā daļa un 287. pants; Padomes Regulas Nr. 17 20. pants)
4. *Konkurence — Kopienu noteikumi — Pārkāpumi — Lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums vai uzlikts naudas sods*
(EKL 81. panta 1. punkts, 82. pants un 83. panta 2. punkta a) apakšpunkts; Padomes Regulas Nr. 17 3. pants, 15. panta 2. punkts un 21. panta 1. punkts)
5. *Kopienu tiesības — Vispārējie tiesību principi — Likumība*
6. *Iestāžu akti — Reklāma*
(EKL 254. un 255. pants; LES 1. pants; Padomes Regulas Nr. 17 21. panta 1. punkts)
7. *Konkurence — Administratīvais process — Informācijas, ko aizsargā dienesta noslēpums, noteikšana*
(EKL 287. pants; Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 45/2001 un 1049/2001; Padomes Regulas Nr. 17 20. panta 2. punkts un 21. panta 2. punkts)
8. *Konkurence — Kopienu noteikumi — Pārkāpumi — Lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums vai uzlikts naudas sods*
(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 45/2001 un 1049/2001 4. pants; Padomes Regulas Nr. 17 20. pants)
9. *Konkurence — Kopienu noteikumi — Pārkāpumi — Lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums vai uzlikts naudas sods*
(Padomes Regulas Nr. 17 2., 3., 6., 7., 8. pants un 21. panta 1. un 2. punkts)

10. Konkurence — Naudas sodi — Lēmums, ar ko uzliek naudas sodu
(Padomes Regula Nr. 17)

11. Prasība atcelt tiesību aktu — Pamati
(EKL 230. panta 4. daļa; Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 45/2001)

12. Iestāžu akti — Komisijas akti — Komisijas rīcības brīvība noteikt, kādi dati ir izpaužami

1. Akti ar juridiski saistošu iedarbību, kas var ietekmēt prasītāja intereses un būtiski mainīt tā juridisko stāvokli, ir uzskatāmi par aktiem vai lēmumiem, par kuru atcelšanu var celt prasību, EKL 230. panta izpratnē.

tikai *mutatis mutandis* atbilstoši Lēmuma 2001/462 9. panta trešajai daļai. Tas tostarp nozīmē, ka, ja uzklaušanās amatpersona saskaņā ar šo tiesību normu pieņem lēmumu, tai ir jāparūpjas par dienesta noslēpumu ievērošanu attiecībā uz informāciju, kam nav vajadzīga tik īpaša aizsardzība kā tā, kas piešķirta komercnoslēpumiem un tostarp informācijai, ko var paziņot trešām personām, kurām ir tiesības tikt uzklautām šajā sakarā, bet kuras konfidencialais raksturs nepieļauj izpaušanu sabiedrībai.

Šajā ziņā Lēmuma 2001/462 par uzklaušanās amatpersonu darba uzdevumiem dažos tiesas procesos par konkurenci 9. pants ir paredzēts tādas Kopienas tiesībās paredzētās informācijas aizsardzības īstenošanai procesuālā ziņā, kas Komisijai ir bijusi zināma konkurences noteikumu piemērošanas procedūru ietvaros. Tā divas pirmās daļas, kas atsaucas uz komercnoslēpumu aizsardzību, ir īpaši paredzētas informācijas izpaušanai personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, lai īstenotu to tiesības tikt uzklautām konkurences noteikumu piemērošanas procedūras ietvaros. Turpretī attiecībā uz informācijas izpaušanu sabiedrībai kopumā, publicējot to *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī*, šīs tiesību normas piemērojamas

Turklāt atbilstoši šim lēmumam uzklaušanās amatpersonai tāpat ir jāievēro šīs Regulas Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti normas, ja tā pieņem lēmumu, ar ko atbilstoši

iepriekš minētajam 9. pantam ir atļauts izpaust informāciju.

piemērošanas procedūras ietvaros, attiecas arī uz informāciju, kas saņemta, piemērojot Regulu Nr. 17, un kas pēc savas būtības ietilpst dienesta noslēpumā, kurā ietilpst joma, kas pārsniedz uzņēmumu komercnoslēpumu robežas.

Līdz ar to, ja uzklausišanas amatpersona pieņem lēmumu atbilstoši Lēmuma 2001/462 9. panta trešajai daļai, tai nav jāprobežojas ar pārbaudi, vai saskaņā ar Regulu Nr. 17 pieņemtā lēmuma versija, kas paredzēta publicēšanai, ietver komercnoslēpumu vai citu informāciju, kas aizsargājama līdzīgi. Tai tāpat ir jāpārlicinās, vai šī versija ietver citu informāciju, ko nedrīkst izpaust sabiedrībai vai nu tādēļ, ka Kopienu tiesību noteikumi to aizsargā īpaši, vai arī tādēļ, ka tā attiecas uz informāciju, kas pēc savas būtības ietilpst dienesta noslēpumā. Līdz ar to uzklausišanas personas lēmums ir juridiski saistošs, ja tajā lemts par to, vai publicējamais teksts ietver šādu informāciju.

Šajā ziņā ir jānošķir aizsardzība, kas piešķirama informācijai, kas ietilpst komercnoslēpumā, attiecībā uz personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kam ir tiesības tikt uzklausiņām konkurences noteikumu piemērošanas procedūras ietvaros, no aizsardzības, kas tādai informācijai piešķirama attiecībā uz sabiedrību kopumā.

(sal. ar 26., 28. un 31.–34. punktu)

2. Regulas Nr. 17 20. panta 2. punkts cita starpā precizē, ka aizsardzība, ko Kopieņu tiesības piešķir informācijai, ko Komisija saņem konkurences noteikumu

Iestāžu ierēdņu un darbinieku pienākums neizpaust to rīcībā esošo informāciju, kas ietilpst komercnoslēpumā, ko paredz EKL 287. pants un ko uzņēmumiem piemērojamo konkurences noteikumu jomā īsteno ar Regulas Nr. 17 20. panta 2. punktu, attiecas uz personām, kurām minētās regulas 19. panta 2. punkts piešķir tiesības tikt uzklausiņām. Komisija var nosūtīt šādām personām noteiktu informāciju, kas ietilpst dienesta noslēpumā, ar nosacījumu, ka tas ir vajadzīgs izmeklēšanas efektīvai norisei. Tomēr šīs tiesības

neattiecas uz komercnoslēpumiem, kuriem tiek nodrošināta īpaša aizsardzība. Turpretī informāciju, ko aptver dienesta noslēpums, nevar izpaust visai sabiedrībai — neatkarīgi no tā, vai runa ir par komercnoslēpumu vai citu konfidenciālu informāciju.

Šādas atšķirīgas attieksmes nepieciešamība ir attaisnota, ja komercnoslēpuma jēdziens ietver informāciju, kura ne tikai tad, ja to izpauž sabiedrībai, bet arī tad, ja to vienkārši nodod citam tiesību subjektam, nevis tam, kas ir iesniedzis informāciju, var būtiski skart tā intereses.

(sal. ar 28.–30. punktu)

3. Regulas Nr. 17 20. panta un EKL 287. panta, kas attiecas uz dienesta noslēpumu, uz kurām atsaucas prasītājs, mērķis tostarp ir aizsargāt personas, pret kurām atbilstoši Regulai Nr. 17 ir uzsākta konkurences noteikumu piemērošanas procedūra, no kaitējuma, kas var rasties tādas informācijas izpaušanas dēļ, kuru Komisija ieguvusi šīs procedūras ietvaros. Attiecīgi principā uzņēmumam,

uz ko attiecas šī procedūra, ir interese celt prasību par uzklausišanas personas lēmumu publicēt Komisijas lēmuma, ar kuru tam uzlikts naudas sods par konkurences noteikumu pārkāpumu, nekonfidenciālo versiju.

Paziņojumu par iebildumiem publicēšana, ko veic trešā persona, neietekmē šī uzņēmuma interesi celt prasību. Pat pieņemot, ka informācija, kas ietverta šajos dokumentos, ir identiska tai, kas ietverta lēmuma, ar kuru uzlikts naudas sods, apstrīdētajās daļās, šī lēmuma piemērojamība ir pilnīgi citāda nekā paziņojuma par iebildumiem piemērojamība. Paziņojums par iebildumiem ir paredzēts, lai ieinteresētajām personām sniegtu iespēju paziņot savu viedokli par pret tām izvirzītajām pretenzijām, ko Komisija izvirzījusi pagaidu kārtā. Turpretī lēmums, ar kuru uzlikts naudas sods, ietver to faktu aprakstu, ko Komisija uzskata par pierādītiem. Lidz ar to paziņojuma par iebildumiem publicēšana, lai cik nelabvēlīgs tas varētu būt ieinteresētajām personām, neatņem lēmuma par naudas sodu uzlikšanu adresātiem interesi apgalvot, ka šī lēmuma publicētā versija ietver informāciju, kas ir aizsargāta pret izpaušanu sabiedrībai.

Tāpat lēmuma adresāta intereses to apstrīdēt pastāvēšanu nevar noliegt tā-

dēļ, ka šis lēmums jau ir izpildīts, ņemot vērā, ka šāda lēmuma atcelšanai kā tādai var būt juridiskas sekas, tostarp radot Komisijai pienākumu veikt pasākumus, lai izpildītu Pirmās instances tiesas spriedumu un liegtu Komisijai atkārtot šādu praksi.

Visbeidzot, tas, ka tādi apstākļi, kas prasītājam likuši lūgt apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi, vairs nepastāv, nenozīmē, ka tam ir zudusi interese atcelt šo lēmumu.

(sal. ar 42.–45. punktu)

4. Komisijas pienākums atbilstoši Regulas Nr. 17 21. panta 1. punktam publicēt lēmumus, ko tā pieņem, piemērojot šīs regulas 3. pantu, attiecas uz visiem lēmumiem, ar kuriem konstatēts pārkāpums vai uzlikts naudas sods, un nav jānoskaidro, vai tajos ir ietverts arī rikojums izbeigt pārkāpumu, vai tas, vai šāds rikojums ir attaisnojams, ņemot vērā attiecīgā gadījuma apstākļus.

(sal. ar 58. punktu)

5. Likumības princips ir atzīts Kopienų tiesībās tā, ka sankciju, pat ja tai nav krimināltiesiska rakstura, var piemērot tikai tad, ja tā balstās uz skaidru un nepārprotamu juridisku pamatu.

Tomēr no likumības principa nevar secināt, ka ir aizliegts publicēt tiesību aktus, ko pieņēmušas iestādes, ja šī publikācija nav skaidri paredzēta līgumos vai citā vispārīgi piemērojamā tiesību aktā. Šobrīd pastāvošajā Kopienų tiesību stadijā šāds aizliegums būtu nesaderīgs ar LES 1. pantu, saskaņā ar kuru Eiropas Savienībā “lēmumu pieņemšana ir cik iespējams atklāta”.

(sal. ar 68. un 69. punktu)

6. Atklātības princips, kam veltīts LES 1. pants, saskaņā ar kuru “lēmumu pieņemšana ir cik iespējams atklāta”, ir atspoguļots EKL 255. pantā, kurš ar noteiktiem nosacījumiem nodrošina pilsoņu tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Turklāt tas ir izteikts EKL 254. pantā, atbilstoši kuram noteiktu iestāžu aktu stāšanās spēkā ir atkarīga no to publicēšanas, un vairākās Kopienų tiesību

normās, kas tāpat kā Regulas Nr. 17 21. panta 1. punkts liek iestādēm atskaitīties sabiedrībai par savu darbību. Atbilstoši šim principam un tādēļ, ka nav tiesību normu, kas skaidri prasītu vai aizliegtu publicēšanu, iestāžu tiesības izpaust aktus, ko tās pieņēmušas, ir noteikums, kam pastāv izņēmumi, ciktāl Kopienų tiesības, tostarp ar to tiesību normu palīdzību, kas nodrošina dienesta noslēpuma ievērošanu, aizliedz izpaust šos aktus vai noteiktu informāciju, ko tie ietver.

Lai informācija pēc savas būtības ietilptu dienesta noslēpumā, ir nepieciešams vispirms, lai to zinātu tikai ierobežots personu skaits. Turklāt tai jābūt informācijai, kuras izpaušana var izraisīt būtisku kaitējumu personai, kas to iesniegusi, vai trešai personai. Visbeidzot, ir nepieciešams, lai intereses, ko var skart informācijas izpaušana, būtu objektīvi aizsargājamas. Tādējādi informācijas konfidencialitātes rakstura izvērtēšanai ir jālidzsvaro likumiskās intereses, kas vērstas pret šo izpaušanu, un vispārējās intereses, lai Kopienų iestāžu darbība būtu cik iespējams atklāta.

(sal. ar 69. punktu)

7. Nedz EKL 287. pants, nedz Regula Nr. 17 skaidri nenorāda, kāda informācija papildus komercnoslēpumam ietilpst dienesta noslēpumā. Šajā ziņā no Regulas Nr. 17 20. panta 2. punkta nevar secināt, ka tā ir jebkura informācija, kas iegūta, piemērojot minēto regulu, izņemot to, kuras publicēšana atbilstoši tās 21. pantam ir obligāta. Tāpat kā EKL 287. pants — arī Regulas Nr. 17 20. panta 2. punkts, kas īsteno šo Līguma tiesību normu uzņēmumiem piemērojamo konkurences noteikumu jomā, aizliedz izpaust tikai to informāciju, “kas pēc savas būtības ietilpst dienesta noslēpumā”.

Kopienų likumdevējs dažādos sekundārajos tiesību aktos, tostarp Regulā Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienų iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti un Regulā Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, ir līdzsvarojis vispārējās intereses par Kopienų darbības pārskatāmību ar pretējām interesēm. Pat ja jēdziens “dienesta noslēpums” ir paredzēts primārajos tiesību aktos, jo tas ietverts EKL 287. pantā, un ja sekundārie tiesību akti nekādā gadījumā nevar grozīt Līguma noteikumus, Līguma interpretācija, ko veicis Kopienų likumdevējs attiecībā uz jautājumu, kas tajā nav skaidri reglamentēts, tomēr ir

uzskatāma par būtisku norādi par to, kādā veidā ir jāsaprot tiesību norma.

tiesību aktu noteikumiem, tādiem kā Regula Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. Turpreti tas neaizliedz publicēt informāciju, ar kuru sabiedrībai ir tiesības iepazīties, izmantojot tiesības piekļūt dokumentiem.

No tā izriet, ka, ja šādas sekundārās tiesību normas aizliedz izpaust informāciju sabiedrībai vai liedz sabiedrības pieeju to ietverošajiem dokumentiem, šī informācija ir jāuzskata par dienesta noslēpumā ietilpstošu. Turpreti, ja sabiedrībai ir tiesības piekļūt dokumentiem, kas ietver noteiktu informāciju, šī informācija nav uzskatāma par pēc savas būtības ietilpstošu dienesta noslēpumā.

(sal. ar 75. punktu)

(sal. ar 70.–72. un 74. punktu)

8. Attiecībā uz to Komisijas lēmumu publicēšanu, ko tā pieņēmusi, piemērojot Regulu Nr. 17, Regulas Nr. 17 20. pants papildus komercnoslēpuma izpaušanai aizliedz tādas informācijas publicēšanu, uz ko attiecas izņēmumi tiesībām piekļūt dokumentiem, kuri paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 4. pantā vai kuri tiek aizsargāti atbilstoši citiem sekundāro
9. Regulas Nr. 17 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka tas ierobežo Komisijas pienākumu, ko tai uzliek pirmais punkts, publicēt savus lēmumus, kas pieņemti, piemērojot šīs regulas 2., 3., 6., 7. un 8. pantu, atsaucoties uz ieinteresētajām pusēm un šo lēmumu “būtisko daļu”, lai atvieglotu Komisijas uzdevumu informēt sabiedrību par šiem lēmumiem, ņemot vērā tostarp lingvistiskās grūtības, kas saistītas ar publicēšanu *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. Turpreti šī tiesību norma neierobežo Komisijas tiesības publicēt visu sava lēmumu tekstu, ja tā uzskata, ka tas ir iespējams, un ja tās līdzekļi to atļauj, ievērojot dienesta noslēpumu.

Ja Komisijai ir vispārīgs pienākums publicēt tikai šo lēmumu nekonfidencialās versijas, lai garantētu tā ievērošanu, nav vajadzīgs interpretēt 21. panta 2. punktu tā, ka tas piešķir īpašas tiesības to lēmumu adresātiem, kuri pieņemti atbilstoši Regulas Nr. 17 2., 3., 6., 7. un 8. pantam, kas tiem ļauj iebilst pret to, ka Komisija publicē *Oficiālajā Vēstnesī* (un, vajadzības gadījumā, arī šīs iestādes interneta vietnē) informāciju, kas, kaut arī nav konfidenciala, nav "būtiska", lai saprastu šo lēmumu rezolutīvo daļu.

Turklāt uzņēmuma, kas ir aizliegtās vienošanās dalībnieks, intereses, lai detalizēta informācija par tā nelikumīgo rīcību netiktu izpausta sabiedrībai, nav īpaši aizsargājamas, ņemot vērā sabiedrības intereses pēc iespējas labāk zināt jebkādas Komisijas rīcības iemeslus, uzņēmēju intereses zināt, par kādu rīcību var tikt piemērotas sankcijas, un to personu intereses, kuras skar pārkāpums, saņemt detalizētu informāciju, lai vajadzības gadījumā izmantotu savas tiesības pret sodītajiem uzņēmumiem.

(sal. ar 76.–78. un 88. punktu)

10. Tas, ka lēmumā, ar kuru uzlikts naudas sods, tika ietverti konstatētie fakti par aizliegto vienošanos, nav pakļaujams nosacījumam, ka Komisijas kompetencē ir jāietilpst pārkāpuma konstatēšanai, kas uz to attiecas, vai arī ka tai ir jābūt faktiski konstatējušai šādu pārkāpumu. Komisijai lēmumā, ar kuru ir konstatēts pārkāpums un noteiktas sankcijas, likumīgi var aprakstīt faktisko un vēsturisko kontekstu, kādā notikusi inkriminētā rīcība. Tas pats attiecas arī uz šā apraksta publicēšanu, ņemot vērā, ka šo aprakstu var izmantot, lai ļautu ieinteresētajai sabiedrības daļai skaidri saprast šāda lēmuma iemeslus. Šajā ziņā Komisijai ir jālemj par iespēju ietvert līdzīgus faktus.

(sal. ar 89. punktu)

11. Regula Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ir paredzēta fizisko personu aizsardzībai saistībā ar personīga rakstura datu apstrādi. Juridiska persona neietilpst to personu skaitā, kuru aizsardzībai ir paredzēta šī regula,

un tādējādi tā nevar atsaukties uz tajā ietverto noteikumu iespējamu pārkāpumu.

(sal. ar 95. punktu)

12. Papildus pienākumam publicēt, ko Komisijai tostarp uzliek Regula Nr. 17, tai ir arī ievērojama rīcības brīvība, lai katrā atsevišķā gadījumā izvērtētu tās aktiem piešķiramo publicitāti. Komisijai nekādā gadījumā nav pienākuma rīkoties ar tā

paša veida aktiem identiski. It īpaši vienlīdzības princips neaizliedz Komisijai priekšlaicīgi publicēt savā interneta vietnē pieejamajā valodā vai valodā(s), kas ieinteresētajai sabiedrības daļai ir labāk pazīstama(s), tekstus, kurus paredzēts publicēt *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, bet kuru visas valodu versijas vēl nav tās rīcībā. Šajā ziņā tas, ka ir pieejamas tikai noteiktu valodu versijas, ir pietiekama atšķirība, lai attaisnotu atšķirīgu attieksmi.

(sal. ar 102. punktu)